KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.7.2023 r.
COM(2023) 408 final

2023/0269 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku, i uchylająca decyzję (UE) 2019/1570

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) w latach 2024–2028, w sprawie planowanego przyjęcia niewiążących uwag i środków dotyczących zarządzania żywymi zasobami morza.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa

Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) został ustanowiony rezolucją 1/48 Rady Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) na mocy art. VI ust. 2 umowy założycielskiej FAO. Statut CECAF został ogłoszony przez dyrektora generalnego FAO w dniu 19 września 1967 r. i został ostatnio zmieniony w 2003 r., w szczególności w odniesieniu do celu, funkcji i obowiązków CECAF.

Celem CECAF jest propagowanie na obszarze objętym jego kompetencją zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza, polegającego na odpowiednim zarządzaniu rybołówstwem i operacjami połowowymi oraz ich odpowiednim rozwijaniu. Działalność komitetu obejmuje wszystkie żywe zasoby morza na obszarze podlegającym CECAF, który rozciąga się między przylądkiem Spartel (Ras Aszakar) a ujściem rzeki Kongo.

Unia Europejska jest członkiem CECAF[1], podobnie jak Grecja, Hiszpania, Francja, Włochy, Niderlandy, Polska i Rumunia.

2.2. Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku

CECAF jest technicznym organem doradczym i regionalnym organem ds. rybołówstwa, ustanowionym na mocy art. VI ust. 2 umowy założycielskiej FAO. Sekretariat CECAF jest zarządzany i finansowany przez FAO. Do jego głównych zadań należą promowanie, koordynowanie i ułatwianie badań naukowych, zarządzania i działań związanych z ochroną żywych zasobów morza i zarządzaniem tymi zasobami na obszarze objętym jego kompetencją. CECAF może również udzielać swoim członkom porad w zakresie zarządzania rybołówstwem, jego monitorowania, kontrolowania i nadzoru nad nim. Prowadzi on również prace nad tworzeniem naukowych podstaw środków regulacyjnych służących ochronie morskich zasobów rybnych i zarządzaniu nimi oraz zapewnia doradztwo w zakresie przyjmowania środków regulacyjnych przez rządy państw członkowskich.

Posiedzenia CECAF zwykle odbywają się co dwa lata. Jako członek UE jest uprawniona do udziału w podejmowaniu przezeń decyzji i głosowaniu w ich sprawie. Decyzje CECAF są podejmowane większością oddanych głosów, chyba że regulamin wewnętrzny stanowi inaczej.

2.3. Decyzje przyjmowane przez Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku

Zgodnie z zakresem uprawnień określonym w zmienionym statucie CECAF, udziela on porad w zakresie środków zarządzania („środki”) państwom członkowskim i właściwym organizacjom regionalnym. Ze względu na status doradczy CECAF jego decyzje nie są wiążące dla jego członków.

[1] Decyzja Rady z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie przystąpienia Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej do Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Zgodnie z procedurami mającymi zastosowanie do regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE na corocznych posiedzeniach regionalnych organów ds. rybołówstwa, takich jak CECAF, ustala się w dwóch etapach. Decyzja Rady określa wytyczne dotyczące stanowiska UE w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu przed każdym corocznym posiedzeniem w drodze dokumentów roboczych służb Komisji, zatwierdzanych przez Radę.

W przypadku CECAF podejście to wdrożono decyzją Rady (UE) 2019/1570 z dnia 16 września 2019 r., która określa stanowisko UE na forum CECAF na lata 2019–2023. Decyzja zawiera ogólne zasady, ale uwzględnia również w możliwie największym stopniu specyfikę CECAF. Na wniosek państw członkowskich decyzja ustanawia dodatkowo standardową procedurę doprecyzowywania stanowiska UE z roku na rok.

W decyzji Rady (UE) 2019/1570 uwzględniono zasady nowej wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[2], jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa[3]. Stanowisko Unii dostosowano w niej ponadto do traktatu lizbońskiego.

W decyzji Rady (UE) 2019/1570 przewidziano ocenę i, w stosownych przypadkach, przegląd stanowiska UE przed corocznym posiedzeniem w 2024 r. W związku z tym niniejszy wniosek określa stanowisko Unii na forum CECAF na lata 2024–2028, zastępując tym samym decyzję Rady (UE) 2019/1570.

Niniejszy przegląd uwzględnia, w odniesieniu do rybołówstwa, Europejski Zielony Ład, w szczególności strategię na rzecz bioróżnorodności[4], strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[5] i strategię „od pola do stołu”[6]. Uwzględniono w nim również strategię w dziedzinie tworzyw sztucznych[7] oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[8]. Uwzględniono w nim też wspólny komunikat w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami[9].

---

2 Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

3 COM(2011) 424 z 13.7.2011.

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

8 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

9 Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktat) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu UE w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”[10].

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

CECAF jest technicznym i regionalnym organem ds. rybołówstwa ustanowionym rezolucją FAO 1/48 z 1967 r. na mocy art. VI ust. 2 umowy założycielskiej FAO. Chociaż decyzje CECAF („środki”) nie są wiążące dla jego członków, akty, które CECAF ma przyjąć, to akty, które mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii.

Planowane akty nie uzupełniają ani nie zmieniają ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 Traktatu.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 Traktatu zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie należy zająć w imieniu UE. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjęta na podstawie art. 218 ust. 9 Traktatu musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. tę podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Podstawę prawną określającą zasady, które stanowisko to ma odzwierciedlać, stanowi rozporządzenie (UE) nr 1380/2013.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 TFUE. Decyzja ta zastąpi decyzję Rady (UE) 2019/1570, która obejmuje lata 2019–2023.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien zatem być art. 43 ust. 2 Traktatu w związku z art. 218 ust. 9 Traktatu.

[10] Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

2023/0269 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku, i uchylająca decyzję (UE) 2019/1570

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Unia Europejska jest członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO)[1] oraz Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) – regionalnego komitetu FAO ds. rybołówstwa.

(2) CECAF doradza w sprawie środków zarządzania (zwanych dalej „środkami"). Ze względu na jego status doradczy, jego decyzje nie są dla członków wiążące.

(3) W decyzji Rady (UE) 2019/1570[2] przewidziano ocenę i, w stosownych przypadkach, przegląd stanowiska UE przed corocznym posiedzeniem w 2024 r. Na następnym posiedzeniu CECAF ma udzielić porad w sprawie środków ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi.

(4) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013[3] stanowi, że Unia ma zapewnić, by działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągania korzyści ekonomicznych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności. Rozporządzenie stanowi również, że Unia ma stosować podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i dążyć do zapewnienia, by eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odbudowę populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów. Rozporządzenie stanowi także, że Unia ma stosować środki zarządzania i ochrony oparte na najlepszych dostępnych opiniach naukowych, wspierać rozwój doradztwa naukowego i wiedzy, stopniowo eliminować odrzuty, propagować metody połowów,

---

[1] Decyzja Rady z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie przystąpienia Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej do Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) (Dz.U. C 292 z 9.11.1991, s. 8).

[2] Decyzja Rady (UE) 2019/1570 z dnia 16 września 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) (Dz.U. L 242 z 20.9.2019, s. 20).

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

które przyczyniają się do bardziej selektywnych połowów, oraz eliminować i ograniczać w miarę możliwości przypadkowe połowy, dążyć do prowadzenia połowów o niskim stopniu oddziaływania na ekosystem morski i zasoby rybne. Ponadto rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 wyraźnie stanowi, że Unia ma kierować się tymi celami i zasadami w ramach zewnętrznych stosunków w zakresie rybołówstwa.

(5) Zgodnie ze strategią na rzecz bioróżnorodności[4], strategią w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu[5] i strategią „od pola do stołu”[6] ochrona przyrody i odwrócenie degradacji ekosystemów są konieczne. Zagrożenia wynikające ze zmiany klimatu i utraty różnorodności biologicznej nie mogą zagrażać dostępności towarów i usług, które zdrowe ekosystemy morskie zapewniają rybakom, społecznościom nadbrzeżnym i całej ludzkości.

(6) Strategia w dziedzinie tworzyw sztucznych[7] odnosi się do konkretnych środków służących ograniczeniu zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu. Celem planu działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń[8] jest ponadto ograniczenie o 50 % ilości odpadów z tworzyw sztucznych w morzu oraz o 30 % ilości mikrodrobin plastiku uwalnianych do środowiska.

(7) Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach CECAF, jest obecnie określone w decyzji Rady (UE) 2019/1570. Należy uchylić tę decyzję i ustanowić nową decyzję na lata 2024–2028.

(8) Zgodnie ze wspólnym komunikatem w sprawie międzynarodowego zarządzania oceanami[9] ochrona mórz i oceanów oraz ochrona ich różnorodności biologicznej są kluczowymi priorytetami działań zewnętrznych UE. UE jest najważniejszym podmiotem w regionalnych organizacjach ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) i organach ds. rybołówstwa na całym świecie. Na tych forach UE propaguje zrównoważony rozwój zasobów rybnych i przejrzysty proces decyzyjny oparty na rzetelnych opiniach naukowych, rozwija badania naukowe i zwiększa poziom przestrzegania przepisów.

(9) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych na obszarze podlegającym CECAF oraz koniecznością ustalenia stanowiska Unii, które uwzględni te zmiany, w tym nowe informacje naukowe i inne istotne informacje przedstawione

---

4 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030. Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020) 380).

5 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

6 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020) 381).

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”, COM(2018) 28 final.

8 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Droga do zdrowej planety dla wszystkich, Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

9 Wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wyznaczenie kierunku działań na rzecz zrównoważonej niebieskiej planety”, JOIN(2022) 28 final.

przed posiedzeniami CECAF lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury na potrzeby corocznego doprecyzowywania stanowiska Unii na lata 2024–2028. Stanowisko to powinno być zgodne z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zapisaną w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF), określono w załączniku I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach CECAF, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej przed każdym posiedzeniem CECAF w 2024 r.

Artykuł 4

Decyzja (UE) 2019/1570 traci moc.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący